

ORA
LEGE
LABORA
REGE TE IPSUM
IN COMMUNITATE

Jubileu 2025

Vetlla de l'Esperança

Santuari de Montserrat

Himne del Jubileu

**Flama viva per a la meva esperança,
que aquest cant arribi fins a Vós,
si etern d'infinita vida,
m'encamino, jo confio en Vós.**

**1. Tota llengua, pobles i nacions
troben llums sempre a la vostra Paraula.
Fills, filles, fràgils, dispersos,
acollits en el vostre Fill estimat.**

**2. Déu ens cuida, tendre i pacient
neix el dia, un futur nou.
Cels nous i una terra nova.
Cauen murs gràcies a l'Esperit.**

**3. Un camí tens al davant,
pas ferm, Déu surt a trobar-te.
Mira el Fill que s'ha fet home
per a tots, ell és el camí.**

*Si no es pot cantar l'himne es pot recitar intercalant aquesta aclamació:
La nostra esperança és el Senyor, confiem en sa Paraula*

En el nom del Pare..., i salutació del celebrant

Lectura de fragments de la Butlla del Jubileu

De la Butlla de convocació del Jubileu Ordinari de l'any 2025 del Sant Pare Francesc

SPES NON CONFUNDIT L'esperança no pot defraudar

N. 3 L'esperança efectivament neix de l'amor i es funda en l'amor que brolla del Cor de Jesús traspassat a la creu: «Perquè si vam ser reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill quan érem encara enemics, molt més ara que ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida» (Rm 5,10). I la seva vida es manifesta en la nostra vida de fe, que comença amb el Baptisme, es desenvolupa en la docilitat a la gràcia de Déu i, per tant, està animada per l'esperança, que es renova sempre i es fa indestructible per l'acció de l'Esperit Sant.

N. 6 Ara ha arribat el moment d'un nou Jubileu, per a obrir de bat a bat la Porta Santa una vegada més i oferir l'experiència viva de l'amor de Déu, que suscita en el cor l'esperança certa de la salvació en Crist. Al mateix temps, aquest Any Sant orientarà el camí cap a un altre aniversari fonamental per a tots els cristians: el 2033 se celebraran els dos mil anys de la Redempció realitzada per mitjà de la passió, mort i resurrecció del Senyor Jesús. Ens trobem així davant d'un itinerari marcat per grans etapes, en les quals la gràcia de Déu precedeix i acompanya el poble que camina entusiasta en la fe, diligent en la caritat i perseverant en l'esperança (cf. 1Te 1,3).

La Butlla apunta set signes d'esperança: la pau per al món, l'obertura a la vida, l'atenció als pobres, als presos, als migrants o als ancians, les iniciatives dels joves.

La Butlla del Jubileu fa també una crida per tal que *«amb els diners que s'empren en armes i altres despeses militars, constituïm un Fons mundial, per a posar fi d'una vegada a la fam i per al desenvolupament dels països més pobres, talment que els seus habitants no acudeixin a solucions violentes o enganyoses ni necessitin abandonar els seus països per a buscar una vida més digna»*.

Des del Jubileu es fa una crida a les nacions més riques, perquè reconeguin la gravetat de tantes decisions preses i determinin condonar els deutes dels països que mai no podran saldar-los. També és una crida a ser més conscients que hi ha un veritable “deute ecològic”, que ens ha de fer desistir de l'ús desproporcionat dels recursos naturals. Com ensenya la Sagrada Escripura, la Terra pertany a Déu i tots nosaltres hi habitem com a *«immigrants i forasters»* (Lv 25,23). Si veritablement volem preparar en el món el camí de la pau, esforcem-nos per posar remei a les causes que originen les injustícies, cancel·lem els deutes injustos i insolvents, saciem els famolencs.

N. 17 *L'Any jubilar podrà ser una oportunitat significativa per a donar concreció a aquesta forma sinodal, que la comunitat cristiana adverteix avui com a expressió cada vegada més necessària per a correspondre millor a la urgència de l'evangelització: tots els batejats, cada un amb el seu propi carisma i ministeri, corresponsables per tal que, per la multiplicat de signes d'esperança, testimoniïn la presència de Déu en el món.*

La Paraula de Déu ens comunica i ens renova l'esperança

De la carta als Romans

5, 1-1

Ara, doncs, que som justos per la fe, estem en pau amb Déu gràcies a nostre Senyor Jesucrist. Per ell, en virtut de la fe, tenim entrada en aquesta gràcia que ja posseïm en ferm, i per ell hem rebut l'honor d'esperar la glòria de Déu. Més encara: fins i tot en les tribulacions trobem motiu de gloriar-nos, perquè sabem que la tribulació engendra paciència; la paciència, virtut provada; la virtut provada, esperança. I l'esperança no enganya, perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors. Perquè, quan encara érem del tot febles, Crist, en el temps fixat per Déu, va morir pels qui érem dolents. De fet, amb prou feines trobaríem algú que volgués morir per un home just; més ben dit, potser sí que algú estaria disposat a morir per un home bo. Però Déu ha donat prova de l'amor que ens té, perquè Crist va morir per nosaltres quan encara érem pecadors. Amb molta més raó, doncs, ara que som justos per la sang de Crist, serem salvats del càstig gràcies al mateix Crist. Perquè, si quan encara érem enemics vam ser reconciliats amb Déu per la mort del seu Fill, molt més ara que ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida. Més encara: gràcies a nostre Senyor Jesucrist, que ara ens ha reconciliat, trobem motiu de gloriar-nos en Déu.

Paraules de reflexió o silenci meditatiu

Durant la meditació cadascun dels fidels pot encendre un llantió o bé escriure en un paper una "frase d'esperança"

Lletanies de l'Esperança

Senyor, tingueu pietat.

Crist, tingueu pietat.

Senyor, tingueu pietat.

Davant la por de la incertesa

Infoneu-nos una esperança nova, Senyor

Davant la por al fracàs

Davant la por que ens tempta a fer-nos enrere

Davant la por al canvi

Davant la por que les vostres promeses no es compleixin

Davant la por que el nostre sofriment no tingui sentit

Davant la por que el bé no doni fruit

En el descoratjament davant les nostres debilitats

En la poca fe davant la vostra gràcia

En la desconfiança en la vostra voluntat

En la por de veure'ns defraudats en la fe

Quan ens sentim abandonats

Quan creiem que no hi ha res a fer

Quan se'ns fa difícil mantenir la joia en les dificultats

Quan se'ns fa impossible perdonar

Quan se'ns fa dolorós estimar

Quan costa mantenir els lligams de fraternitat

Com a Església catòlica
que pelegrina amb el missatge universal de la vostra pau

Infoneu-nos una esperança nova, Senyor

Com a Església diocesana
que camina col·laborant amb tothom qui cerca el bé

Com a Comunitat Parroquial
que vol ser en el barri com “la Tenda del Trobament”

En les grans decisions i en el compromís de cada dia

De l’error de confiar només en les nostres forces

Deslliureu-nos, Senyor

De tenir més por del càstig que no de defraudar el vostre amor

De posar més confiança en els nostres mèrits que en la vostra misericòrdia

De viure mundanament la nostra fe

De la ignorància dels nostres pecats

De la inconsciència del bé que deixem de fer

Del conformisme que ens mena a una vida sense mordent

De la desafecció i del pessimisme

De desesperar de la vostra misericòrdia

Jesús ressuscitat, assegut a la dreta del Pare

Infoneu-nos una esperança nova

Esperit Sant, enviat pel Pare als nostres cors

Infoneu-nos una esperança ferma

Jesús, “Déu amb nosaltres” fins a la fi del món

Infoneu-nos l’esperança que no defrauda

Abans de l'oració es pot fer el ritu de la pau com a l'eucaristia intercanviant entre els fidels els llantions o la "frases d'esperança" com a senyal de reconciliació entre ells i com a signe evangelitzador d'esperança per la pau

Oració del Jubileu

**Pare que esteu en el cel,
que la fe que ens heu donat
en el vostre Fill Jesucrist, el nostre germà,
i la crida a la caritat
que heu infós en els nostres cors
a través de l'Esperit Sant,
desvetllin en nosaltres
la benaurada esperança
en la vinguda del vostre Regne.**

**Que la vostra gràcia ens transformi
en sembradors de les llavors de l'Evangeli
que fermentin la humanitat i la creació,
tot esperant confiadament
el cel nou i la terra nova
quan, vençudes les forces del mal,
es manifesti per sempre la vostra glòria.**

**Que la gràcia del Jubileu
revifi en nosaltres, Pelegrins d'Esperança,
l'anhel pels béns eterns
i vessi sobre tot el món
la joia i la pau del nostre Redemptor.**

**A Vós, Déu beneït per sempre,
sigui donada la lloança i la glòria. Amén.**

De la Butlla del Jubileu, la benedicció final i un cant a la Mare de Déu

N. 24 L'esperança troba en la Mare de Déu el seu testimoni més alt. En ella veiem que l'esperança no és un fútil optimisme, sinó un do de gràcia en el realisme de la vida. Com tota mare, cada vegada que Maria mirava el seu Fill pensava en el seu futur, i certament en el seu cor hi havia gravades permanentment aquestes paraules que Simeó li havia dirigit en el temple: «Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima» (*Lc 2,34-35*). Per això, al peu de la creu, mentre veia Jesús innocent patir i morir, fins i tot travessada per un dolor esquinçador, repetia el seu "sí", sense perdre l'esperança i la confiança en el Senyor. D'aquesta manera ella cooperava per nosaltres en el compliment del que havia dit el seu Fill, anunciant que havia «de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ressuscitarà» (*Mc 8,31*), i en el turment d'aquest dolor ofert per amor esdevenia la nostra Mare, Mare de l'esperança. No és casual que la pietat popular continuï invocant la Santíssima Verge com a *Stella maris*, un títol expressiu de l'esperança certa que, en els borrascosos esdeveniments de la vida, la Mare de Déu ve a ajudar-nos, ens sosté i ens convida a confiar i a continuar esperant.

So - ta la vos - tra pro - tec - ci - ó ens re - fu - gi -
em, oh san - ta Ma - re de Déu: No des - o -
iü les nos - tres sú - pli - ques en les nos - tres ne - ces - si -
tats. En tots els pe - rills, des - lliu - reu - nos sem -
pre, Ver - ge glo - ri - o - sa i be - ne - i - da.

